

hvad Ordføreren for Udvalgets Mindretal (Scavenius) allerede har udtalt. Det er jo en Giendommelighed ved denne Veie, eller i alt Fald ved en stor Del af den, og netop det Stykke, som man har ønsket grundforbedret i det første Aar, at den savner næsten alt Vandafløb. Det er en Giendommelighed, som heldigvis kun sjældent træffes ved vore Veie, i alt Fald ikke ved de offentlige Veie. Saaledes som Veien nu er, ligner den paa flere Steder i den regnsulde Narsiid mere en Kanal end en Veie, idet de dybeste Partier findes midt paa Veien, og man har ikke det Middel til at skaffe sig af med det overflødige Vand fra Veien, som man ellers i Reglen har, ved Beigrøfter, idet disse Beigrøfter i en fjernere Fortid ere forsvundne og ere gaaede ind under de tilstødende Eiendomme. Man kan altsaa her kun bevæge sig paa selve Veibanen, hvilket jo er et meget uheldigt Forhold, hvad jeg ikke behøver at forklare for det ærede Thing, der i sin Midte tæller saa Mange, der have indgaaende Kjendskab til de kommunale Veies Beskaffenhed. Det forekommer mig nu at være lidet summeligt, at en Statsveie, en af de saa Statsveie, vi endnu have tilbage, holdes vedlige paa en saa lidet tilfredsstillende Maade, at det saa meget mere, som Staten lader sig betale for Brugen af disse Veie; medens vi ellers have affastet Bommene saa at sige, det hele Land over, tager man jo her Bompengene af dem, der ville passere Veiene, ridende eller fjørende. Disse Bomindtægter ikke alene for denne ene Veis Vedkommende, som for Statsveiene i dette Terrain, de gamle Jagtveie, udgjøre dog et aarligt Beløb af 2,720 Kr., hvoraf falder paa Charlottenslunddommene mellem 11—1200 Kr. Gjennemsnittet af 5 Aars Veieudgift for disse Statsveie har kun udgjort omtrent 2,100 Kr., saaledes, at man i Virkeligheden har havt i Gjennemsnit i de foregaaende Aar en Nettoindtægt af disse Veie. Jeg haaber, at disse Bemærkninger maatte kunne bevæge det ærede Thing til for en enkelt Gangs Skyld at følge Mindretallet og Regjeringen istedetfor at følge Flertallet og Udvalget. — Under Nr. 24 er der af Finansministeren stillet et Vædringsforslag, til hvilket det samlede Udvalg har stillet et Underændringsforslag, mod hvis Vedtagelse jeg ikke skal indvende Nogetsomhelst. Det er mig selvfølgelig kun om at gøre at faae bevilget Oprettelsen af et nyt Indleveringskontor for Assistenthuset paa Vesterbro, og jeg haaber ligesom det ærede Udvalg, at Udgiften derved skal

væsentlig forsvinde gennem en større Benyttelse af Assistenthuset paa Grund af dette nye Indleveringskontor. — Under Nr. 183 findes et Forslag, stillet af Udvalgets Flertal, hvilket angaar en anden Fordeling i selve Skoleraadskredsene af Lønningstillæget til Skolelærerne. Jeg skal ikke trætte det ærede Thing med at gjentage de Indvendinger mod et saadant Forslag, som fremkom fra min Side ifjor. Jeg skal kun udtale, at mit Standpunkt er ganske det samme som ifjor. Jeg kan ikke tiltræde det. Den ærede Ordførers Udtalelser om det af mig stillede Forslag til den samme Post paa Finantsloven, nemlig Tilskudet til Skolefondene til Lønningstillæg til Lærerne, have allerede forklaret for mig det ellers Uforklarlige, hvad da egentlig Flertallet af Thingets Udvalg havde i Sinde med Henhyn til denne Post; thi paa det Sted, hvor dette Fordelingsforslag af mig er opført, staar der jo anført, at Forslaget kun er tiltraadt af Udvalgets Mindretal. Derfor nu altsaa Thingets Flertal ikke skulde ville følge Udvalgets Mindretal ved at stemme for denne Fordeling, af de 300,000 Kr. mellem Skolefondene, er det jo tydeligt nok, thi saa vil hele Bevillingen paa Finantsloven være ubrugelig. Der vil i saa Fald saunes enhver Regel for, hvorledes de 300,000 Kr. skulle fordeles mellem Skolefondene, og da jeg ikke kan antage, at Meningen er den, at det skulde staa Finansministeren frit for efter eget Lyst at fordele Beløbet, ser jeg ikke rettere, end at hele Bevillingen maatte betragtes som ubrugelig, og at det altsaa maatte være Udvalgets Flertals Mening at ville stemme mod Bevillingen i dens Helhed, thi at ville stemme mod en Fordeling, der er nødvendig for, at Bevillingen kan bruges, kan dog ikke være det ærede Flertals Mening. Smidtidigt, om jeg ikke ganske har misforstaaet den ærede Ordførers Udtalelser, er jo hele Udvalget enigt i at følge den af mig foreslaede Fordeling af Summen mellem Skolefondene, under Forudsætning af, for Flertallets Vedkommende, at deres eget Vædringsforslag om andre Regler for Fordelingen mellem Skolelærerne i de enkelte Kredse bliver vedtaget. Jeg ser imidlertid ikke rettere, end at, dersom Udvalgets Flertals Stilling til Spørgsmaalet i sin Helhed er den angivne, saa vil Henhyn til Flertallets Vædringsforslag Nr. 183 ikke have kunnet forhindre Udvalgets Flertal fra at slutte sig til Fordelingsreglerne, thi det maatte saa blive et Spørgsmaal mellem 2den og 3die Behandling, om og hvilken Indflydelse det ved 2den Behandling vedtagne For-